

HỒI THỨ MỘT TRĂM LINH TÁM
TRONG MƯA TUYẾT, ĐÌNH PHỤNG ĐÁNH ĐOÀN BINH
TRÊN TIỆC RƯỢU, TÔN TUẤN DỪNG MẬT KẾ

Khương Duy thấy Tư Mã Sư rượt tới thì mắng rằng :

- Mi là thằng con nít sao dám đến đây mà múa may . Bèn đốc ngựa đến đánh .

Tư Mã Sư chống cự một lát thua chạy dài.

Khương Duy kéo quân vào thành đóng chặt cửa lại, rồi truyền cho quân sĩ bắn tứ phía bình Ngụy chết thối vô kể.

Tư Mã Sư cả kinh vội trốn chạy. Tại thành Cốc San , Cẩn An thấy viện binh không tới dẫn binh ra đầu Ngụy, còn Khương Duy kéo về Hớn Trung dồn binh.

Tư Mã Sư trở về Lạc Dương. Lúc này Tư Mã Ý càng ngày càng lâm trọng bệnh, liệu thể không sống được bèn kêu con mà trời rằng :

- Cha phò Ngụy đã nhiều năm, làm đến Thái phó cũng đã tột cùng rồi. Người ta thường nghĩ cha có dị tâm. Vậy khi cha thác rồi , các con phải lo việc triều chánh. Phải cẩn thận răn dè . Nói được ít lời xong tắt thở.

Tư Mã Sư và Tư Mã Chiêu vội thượng tâu lên Ngụy chúa.

Ngụy chúa truyền chôn cất Tư Mã Ý rất hậu, lại phong Tư Mã Sư làm Đại Tướng thống lĩnh Thượng Thợ cơ mật, phong Tư Mã Chiêu làm Phiêu Kỵ tướng quân. Nói về Đông Ngô, từ khi Tôn Quyền tức vị Đế Vương, vì con chánh là Tôn Đăng mất nên lập con thứ là Tôn Lượng lên làm Thái Tử. Tôn Lượng là con Nhan Phu Nhon. Khi đó Gia Cát Cẩn và Lục Tôn đều chết cả, nên việc triều chính nằm trong tay Gia Cát Cách.

Năm ấy, gió thổi mạnh, nước dâng cao, ai nấy đều sợ hãi. Tôn Quyền cũng từ đó phát bệnh nặng, liệu thể không song được bèn gọi Gia Cát Cách và Lữ Đại vào mà trời :

- Trẫm không còn sống được nữa , vậy các khanh hãy ráng giúp thái tử giữ gìn sự nghiệp này . Nói xong thì qua đời, lên nối ngôi được hai mươi bốn năm, thọ 71 tuổi. Khi Tôn Quyền chết rồi thì bọn Gia Cát Cách tôn thái tử Tôn Lượng lên tức vị, cải niên hiệu là Đại Hưng nguyên niên. Tôn hàm ân cho Tôn Quyền là lại hoàng đế .

Tư Mã Sư nghe Tôn Quyền đã thác liền sửa soạn đánh Ngô.

Lúc ấy Thượng thợ Phó Hà can rằng :

- Nước Ngô nhờ có sông Trường Giang hiểm trở, tiên đế nhiều phen chinh phạt mà không được, chi bằng bờ cõi ai nấy giữ thì hay hơn .

Nhưng Tư Mã Sư không nghe cứ kéo binh đi đánh, bèn sai Vương Vĩnh, Hồ Tuân, Võ Khâu Kiệm mà dặn : Bên Đông Ngô có quận Đông Hưng ra quan trọng. Hễ lấy được quận ấy ắt việc sẽ thành . Rồi lại khiến Tư Mã Chiêu làm Đại Đô Đốc, Hồ Tuân làm tiên phong kéo tới Đông Hưng.

Gia Cát Cách hay tin bèn nhóm hết tướng lại luận bàn.

Đinh Phụng nói :

- Quận Đông Hưng là chỗ hiểm yếu của nước ta, nếu chỗ ấy mất thì Nam quận và Võ Vương đều phải thất .

Gia Cát Cách nói :

- Lời ấy rất hợp ý tôi , vậy ông phải dẫn một đạo thủy binh đến nơi ấy, còn tôi và Lữ Cừ, Dương Tu và Lưu Soán sẽ dẫn thủy binh và lục chiến đến sau tiếp ứng. Hễ nghe pháo lệnh thì cùng kéo ra đánh .

Nói về binh Ngụy kéo đóng tại Từ Châu, Hồ Tuân bèn nói chư tướng ăn tiệc với nhau. Lúc ấy tiết đông lạnh lẽo, Tuân không dám ra khỏi trại cứ ngồi mà uống rượu. Bỗng có tin báo có vài chục chiến thuyền của Đông Ngô kéo đến.

Hồ Tuân nói :

- Sá gì ba chục chiếc ấy .

Bèn chẳng chịu đề phòng cứ ngồi mà uống rượu.

Đêm ấy Đinh Phụng sai quân thám thính trại Ngụy, quân về phi báo :

- Hồ Tuân cả ngày uống rượu, không đề phòng chi hết.

Đinh Phụng cả mừng, khiến quân sĩ dùng dao ngắn, lợi qua sông, nửa đêm xông vào trại Ngụy đánh giết.

Quân Ngụy đại loạn đạp nhau mà chết.

Hồ Tuân nghe bốn phía lửa dậy thì thất kinh vội lên ngựa thoát thân. Lúc ấy Tư Mã Chiêu, Vương Vĩnh, Võ Khâu Kiệm biết đạo binh đánh Đông Hưng đại bại thì vội rút binh trở về .

Trong khi biết rõ binh Ngụy đã rút, Gia Cát Cách bèn nói :

- Tư Mã Chiêu đại bại, ta nên thừa kế đánh vào Trung Nguyên cho mau !

Nói rồi gửi thư sang Khương Duy yêu cầu đánh qua phía Bắc, hứa sẽ bình phân thiên hạ .

Đinh Phụng thừa :

- Nay binh Ngụy lấy Tân Thành làm căn cứ . Vậy phải chiếm cho được Tân Thành đã .

Gia Cát Cách y kế .

Tướng giữ ải là Trương Đắc, nghe binh Ngô đến đánh bèn khiến quân cố thủ chẳng chịu giao chiến.

Gia Cát Cách bèn khiến vây chặt bốn cửa thành, ngày đêm công phá , nhưng vì quân trên thành canh phòng quá ngặt nên qua một tháng mà vẫn không phá nổi . Khi ấy gặp tiết trời lạnh, binh Ngô bị bệnh rất nhiều . Các tướng thưa với Gia Cát Cách :

- Thời tiết quá lạnh, nên lui binh tốt hơn .

Gia Cát Cách không nghe, cứ đốc quân công thành.

Nhưng quân sĩ chẳng còn ai muốn đánh giặc nữa .

Gia Cát Cách túng thế phải lui binh.

Trương Đắc được tin binh Ngô đã lui , bèn xua quân rượt theo đánh giết.

Binh Ngô chết thối vô kể .

Gia Cát Cách thu góp tàn quân về Đông Ngô, trong lòng cả thẹn chẳng dám yết kiến Tôn Lượng.

Ngô chúa thấy vậy ngự giá đến thăm. Bởi vậy triều thần rất sợ sệt .

Gia Cát Cách lại khiến Châu An và Trương Ước chấp chưởng Ngự Lâm Quân để làm nha trảo .

Lúc ấy Tôn Tuấn đang chấp chưởng Ngự Lâm Quân thấy Gia Cát Cách đoạt quyền thì sanh nghi bèn tâu với Tôn Lượng :

- Tôi là Tôn tộc, nay Gia Cát Cách chiếm Ngự Lâm Quân e y có ý làm phản. Xin Bệ hạ hãy liệu thế trừ đi !

Tôn Lượng nói :

- Trẫm cũng sợ y lắm. Vậy phải trừ cách sao ?

Tôn Tuấn tâu :

- Hãy bày yến tiệc rồi mời Gia Cát Cách đến, tôi sẽ ra tay cho .

Tôn Lượng y kế .

Gia Cát Cách được triệu mời, lên xe vào cung, rồi tả hữu ai nấy vào tiệc.

Rượu được vài tuần, Ngô chúa kiếm chuyện đi tuốt, còn Tôn Tuấn bước xuống điện, cởi áo ngoài ra, tay cầm gươm bén hô lớn :

- Có chiếu chỉ của Thiên Tử truyền phải giết đũa phản tặc !

Gia Cát Cách nghe nói thất kinh làm rớt chén rượu xuống đất. Rồi vừa định cầm gươm thủ thế , đã bị chém bay đầu .

Tôn Tuấn một mặt khiến đến bắt gia quyến Gia cát Cách, một mặt khiến đem thân Gia cát Cách bỏ ra ngoài thành.

Chẳng bao lâu quân sĩ bắt được hết gia quyến Gia Cát Cách, Tôn Tuấn khiến chém hết đem chôn.

Ngô chúa là Tôn Lượng phong Tôn Tuấn làm Thừa Tướng Đại tướng quân, tổng đốc trong ngoài các việc quân cơ .

LỜI BÌNH:

Người ta thường so sánh Tư Mã Ý với Tào Tháo. Ta thử căn cứ trên lời trần trời trước lúc lâm chung của Ý đã thấy Tư Mã Ý khác với Tào Tháo xa. tất cả những hành động của Tào Tháo chỉ có con Tư Mã Ý bắt chước thôi, chứ thật ra suốt cuộc đời Tư Mã Ý, không làm điều gì trái đạo vua tôi như Tào Tháo cả. Tào Tháo để tâm ghét Tiên chúa và muốn trừ người tài của dòng tôn thất, rồi đến giết hoàng hậu, hại hoàng tử, tiếm nghi vệ hoàng đế, nhận phong "cửu tích" v.v... còn Ý thì không có những hành động như thế. Cho nên người quân tử có thể khoan thứ cho Tư Mã Ý được.

- Thừa lúc tuyệt phủ để dụ địch, chính là trận Võ Hâu phá quân thiết xa. Đang đêm chỉ có trăm quân mà đi cướp trại địch đó là Cam Ninh. Lấy thủy quân để phá thủy quân thì có Hoàng Cái đốt thuyền của Bắc quân. Còn dùng thủy quân đi nghênh ngang dưới thuyền bè mà có thể đánh được trại địch trên cạn thì ngoài Đinh Phụng ra, xưa nay chưa từng có ai. Vì thế người ta phải phục Đinh Phụng ở điểm này.

- Tôn Tuấn giết Gia Cát Khác là người trong tôn thất giết người khác họ. Tư Mã Ý giết Tào Sảng lại là khác họ diệt người trong Tôn thất. Tài năng của Khác với Sảng không giống nhau nhưng tính kiêu ngạo và sự sơ xuất thì giống nhau như hệt. Bên ngoài không hiểu nổi sự xảo trá của Trương Đật, bên trong không hay biết mưu gian của Tôn Tuấn, thế mà vẫn kiêu căng ương ngạnh để đến nỗi phải bị giết. Khác thông minh hơn cha nhưng chỉ vì tính kiêu ngạo cậy tài mà mang lấy họa.

© HQD